

Plivat špínu jako čoudící auta aneb jak se manipuluje v člancích o STK

17.2.2025 - Zdeněk Červený | PROTEXT

Ano, čoudící auta jsou problém, ne však stanic technických kontrol (STK). Čoudící auta jsou problémem stanic měření emisí (SME). Na STK se kontroluje technický stav vozidla, typicky brzdy, světla, podvozek a řízení. SME tedy stanice měření emisí měří, jak překvapivé, emise vozidel tedy kouřivost a množství škodlivých látek ve výfukových plynech. A stanic měření emisí je v Česku cca 1200, oproti 380 STK. Jistě i na STK se mohou měřit emise, ale reálně se na STK měří méně než 10% ze všech měření emisí. Více než 90% měření emisí probíhá na SME. Přičemž naprostá většina SME je samostatná a není součástí STK. A najdete je v autoservisech a garážích. Protože měřit emise může v Česku každý autoservis nebo garáž, bez omezení a regulace.

A přestože máme tolik emisních stanic bez regulace a omezení, potkáváme stále na silnicích čoudící auta. Přestože měření emisí je plně deregulované, podvádí se v něm asi jak „na Balkáně“. A že to nejsou podvody na STK dokazují statistiky. Nejvyšší průchodnost při měření emisí je na samostatných stanicích měření emisí (SME) mimo STK, tedy v autoservisech nebo garážích. A je to tak jednoznačné, že když vezmeme metodiku ministerstva dopravy pro vyhledávání podvodů při měření emisí, tak nám vyjde, že první pětka pochybných stanic jsou všechno 5 stanice měření emisí mimo STK.

Ministr dopravy Martin Kupka na pochybná měření emisí reaguje velmi důsledně. Zvýšila se kontrolní činnost a také zadal analýzu, která má porovnat provádění technických prohlídek a měření emisí v okolních zemích. Bohužel do analýzy nezadal Slovensko, které vychází ze stejných historických základů jako Česko. Porovnává se však Polsko, kde bude jistě zajímavé jak se analýza vypořádá s polským deregulovaným systémem. V Polsku totiž najdete STK v každé garáži, což je sen české emisní mafie, ale průchodnost je téměř 100%, tedy projde každý vrak, nejen čoudící, ale i nebrzdící. A zajímavé jsou další země.

Třeba Německo je jistě zajímavý příklad pro srovnání. V článku na „novinky.cz“ se uvádí, že v Německu jsou desetitisíce stanic technických kontrol. Oproti tomu je nějakých méně než 400 STK v Česku opravdu až neuvěřitelně nízké číslo. Jenže „novinky.cz“ opomněly vysvětlit, že v Německu je počet klasických STK v porovnání s Českem přibližně stejný. Jenže v Německu mají ještě tzv. kontrolní místa v autoservisech, kde se dají provádět technické kontroly. Ale tyto kontroly provádí výhradně technici z klasických STK, kteří tam musejí docházet. Je to zjevně tak nepraktické, že naprostá většina kontrol se provádí v klasických STK a jen zanedbatelný zbytek na kontrolních místech v autoservisech, vždy jen technikem STK, nikdy ne mechanikem autoservisu.

A přesto všechno, jediné řešení, které v článku na novinkách najdete, je deregulace technických kontrol, tedy aby STK byly v autoservisech a garážích a bylo jich tisíce. Je to zjevně tak absurdní, že by i redakce tradičních médií měla upozornět. Jak uvádí za STK ČR Luděk Šíp: „STK jsou regulována, aby se nepodvádělo. Emise jsou deregulované a zjevně se na nich podvádí. Je na místě se zabývat otázkou, zda je to dobře.“

V médiích se také často připomínají silniční kontroly emisí, které provádí Centrum služeb pro silniční dopravu spolu s policií. Objevují se tvrzení, že na silnici kontrolovaná auta mají krátce po pravidelném měření emisí na SME nebo STK. Podle statistik je však průměrná doba od pravidelné technické kontroly 14 měsíců. A co se s motorem a emisním systémem může stát za déle než rok

snad netřeba vysvětlovat.

Média také zapomínají uvést, že policejní zpráva s výsledky silničních kontrol emisí, kterou projednala vláda ČR, uvádí že ze zahraničních vozidel bylo 100 % emisně nevyhovujících. Jak moc se pak zahraniční vozidla podílí na policejních statistikách emisně nevyhovujících aut při silničních kontrolách se již neuvádí. I to „novinky.cz“ opomněly.

Otázkou pak je samotná relevantnost silničních měření emisí. Jak za STK ČR připomíná Luděk Šíp: „Ze záběrů v médiích vidíme techniky, kteří měří emise na silnici s přístrojem přikrytým lepenkovou krabicí, aby na něj nepršelo.“ To už o leccěms vypovídá.

Je veskrze pozitivní, že novináři a veřejnost mají zájem o zlepšení emisí z automobilové dopravy, ale řešením není plivat špínu na STK, která nejsou viníkem tohoto stavu. Je třeba pojmenovávat skutečného viníka, kterým je téměř nekontrolovaný a neregulovaný systém “garážových” emisních stanic. Řešením je důsledná kontrola měření emisí a tvrdé postihy pro podvádějící. Je dobře, že ministerstvo dopravy zatím má odvahu touto cestou jít.

<https://www.ceskenoviny.cz/tiskove/zpravy/plivat-spinu-jako-coudici-auta-aneb-jak-se-manipuluje-v-clancich-o-stk/2635336>